

Luthersk Kirke

Kirke-Nyt fra Den evangelisk-lutherske Fri kirke

Nr. 3

Oktober - november 2012

Årgang 61

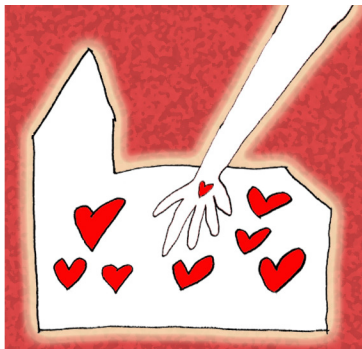
Oktober

Herren er god mod den, der håber på ham, mod det menneske, der søger ham.

Klagesangene 3,25

November

Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk.

2 Korintherbrev 6,16

Illustration: Jens Nex

Indhold

Forside m. bibelord	1
Klage med håb	2
Da vi nu har disse løfter	3
Årsberetning 2012.....	5
1. del: Kirkens liv	5
2. del: Ordet om korset	7
Forandring.....	7
Fasthed.....	8
Prædiken: "Hvis det er af nåde, er det ufortjent"	10
Gratia årsberetning	14
Medlemsoptagelse	14
Internet og Apps	15
Billeder fra sommer lejr	15
Kalender og adresser	16

Redaktion

Jylland: Katrine Jensen
København: Sanne Emme
Ydre mission: Kirstina Strand
Layout og illustration: Jens Nex
Eksp. & ab.: Ulrik Bay Jensen
Ansv. redaktør: Leif G. Jensen
E-mail: post@vivit.dk

Info

Udkommer 4x årligt
Uddeles GRATIS ud fra menighederne.
Pris for medlemmer og faste abonnenter i DK: kr. 100,-
Girokonto: <1>5497701.

Netbank: 1551-5497701.
Pris udland: kr. 200,-
SWIFT-BIC: DABADKKK.
IBAN: DK73 3000 0005 4977 01

www.vivit.dk/kirkeblad

Klage med håb

Herren er god mod den, der håber på ham, mod det menneske, der søger ham. (Klagesangene 3,25)

Det er ikke rart at høre på klager. Lad os hellere får noget optimisme og glæde!

Men når der så virkelig er grund til at være bedrøvet og klage, er vi alle med på den. Vi bliver stille og lytter til det menneske, som er ramt. Og hvis det er os selv, der er ramt i sjælen, da er det godt at have nogen at klage sin nød til.

Klagesangene i Gamle Testamente er en gave fra Gud til hans folk i en vanskelig tid. Nøden dengang var, at folket var ført i fangenskab. Templet i Jerusalem var ødelagt, og de havde mistet alt. Hvorfor? Var det folkets skyld? Var det den enkeltes skyld? Ja. - Klagesangene fortæller om folkets lidelse og gråd, men også om skylden, som de bekender.

Det eneste, de havde tilbage, var hinanden og Guds løfte, at han ville føre dem tilbage til landet efter 70 år og oprette en ny pagt, når Messias kom. Det havde han lovet dem gennem sin profet Jeremias. *"Først når der er gået halvfjerds år i Babylon, vil jeg drage omsorg for jer, og jeg vil opfylde det gode løfte, jeg gav jer, og bringe jer tilbage til dette sted. Jeg ved, hvilke planer jeg har lagt for jer, siger Herren, planer om lykke, ikke om ulykke, om at give jer en fremtid og et håb"* (Jer 29,10-11). – Dette håb kommer stærkt til udtryk i Klagesangenes 3. sang. Her synger sangeren: *"Jeg manden, som har oplevet lidelse"*. Og han beskriver lidelsen, så det nærmest overgår alt, hvad vi kan forestille os af smerte. Måske lige på nær Jesu lidelse, som vi kender fra evangelierne.

Og netop da bryder håbet frem. Klagen vendes til håb, fortvivlelsen vendes til frelse: *"Men dette lægger jeg mig på sinde, derfor vil jeg vente: Herrens troskab er ikke hørt op, hans barmhjertighed er ikke forbi, den er ny hver morgen, din trofasthed er stor. Jeg siger: Herren er min lod, derfor venter jeg på ham. Herren er god mod den, der håber på ham, mod det menneske, der søger ham."*

Det er godt at vente i tavshed på Herrens frelse" (3,21-26).

Håbet byggede på, hvad Gud havde lovet sit folk gennem profeterne Esajas, Jeremias og Ezekiel. Derfor kunne folket udstå lidelsen med håb. De troende blandt de tilfangetagne klyngede sig til, at Gud ville opfylde sit løfte på deres børn og børnebørn. De giftede sig, fødte børn, byggede huse og arbejdede (Jer 29).

Klagesangenes budskab taler til os i gode tider og siger: Lev i stadig omvendelse og tro og tak Herren! Og i onde tider: Råb til Herren, for hans troskab er ikke hørt op, hans barm-

hertighed er ikke forbi, den er ny hver morgen!

Idé i oktober:

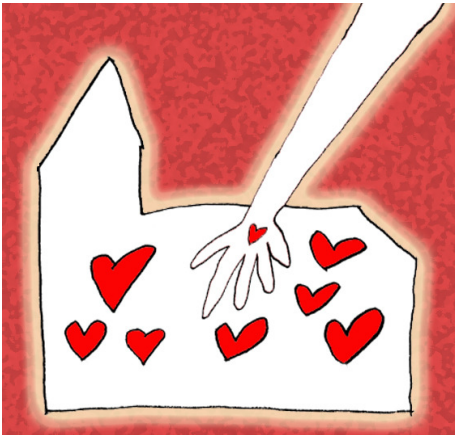
Læs Klagesangene 1-5 og Salme 42-69.

Syng "Vor Gud han er så fast en borg" nr. 295 i salmebogen.

*Vor Gud han er så fast en borg,
han kan os vel bevare,
han var vor hjælp i al vor sorg,
vort værn i al vor fare;
den gamle fjende led
er nu for alvor vred,
stor magt og argelist
han samler mod os vist,
ej jorden har hans lige.*

Da vi nu har disse løfter ...

"Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk." (2 Korintherbrev 6,16)

Når vi bliver tilbudt hjælp, men ikke føler, at vi har brug for den, smiler vi venligt til den, som vil hjælpe os. "Jeg klarer mig! ... Du behøver ikke at hjælpe mig, ellers tak." - Sådan har

mange det med Guds løfter i Bibelen. De siger dem ikke noget. For de klarer sig jo ganske godt uden Guds hjælp. Ellers mange tak. - Spørgsmålet er nu, hvad vi skal med Guds løfter, og hvad vi bruger dem til!

Vi får hjælp i 2 Korintherbrev 6. For her giver apostelen os store løfter fra Gud, og samtidig fortæller han os, hvad vi skal bruge dem til. Han skriver til den menighed, vi er med i, at *det ikke må være forgæves, at vi har taget imod Guds nåde (v1)*. For hvis vi giver op på halvvejen, vil det være forgæves, at vi engang kom til tro. Paulus fortæller, at han personligt frygtede, at menigheden skulle

komme på afveje og falde ud af forholdet til Kristus (2 Kor 11,1-3). En frygtelig tanke. Derfor lover Gud: *"I nådens tid bønner jeg dig, på frelsens dag hjælper jeg dig!"* (v2). Gud vil høre vore bønner og frelse os! Bed og hold fast ved Guds løfter!

Derpå vejleder apostelen os og siger: *"Træk ikke på samme hammel som de vantro! For hvad har retfærdighed med lovløshed at gøre, ... eller hvordan kan en troende have lod og del med en vantro?"* *"Skil jer ud, siger Herren og rør ikke ved noget urent!"* (v14, 15 og 17). –Når vi holder fast ved Guds nåde og siger nej til at leve på kanten af den kristne moral, fordi vi tilhører Gud, kan det føre ud i ensomhed. Og hvordan skal vi da undgå at falde for fristelsen til at søge fællesskab med vantroen, for at undgå ensomheden?

Men netop i den situation giver Gud os sit løfte om fællesskab! Han rækker ind i menigheden, hvor 7 flagrende hjerter samles til bibelkreds en torsdag aften og til gudstjeneste søndag morgen. Han forvisser os om sit nærvær og siger: *"Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk, ... siger Herren, den almægtige!"* Herren, den almægtige, er hos os. Hans korsfæstede hånd er i menigheden. Vi drikker hans blod ved nadverbordet. Og han går med os på arbejde hver mandag. Derfor skiller vi os ud.

Nej, ikke på grund af vores kejtede fromhed, men fordi Jesus Kristus giver os fællesskab hele ugen – helt frem til næste søndag, når vi igen er sammen med de 7 andre hjerter. Hans gennemborede hånd giver mig styrke til at sige nej til urenhed. Han drager mig ind til sit hjerte. Hans hjerte gør os til det, vi er: hans menighed.

Hvilken gave at tilhøre sådan en kristen menighed! Det fællesskab er værd at indbyde til! Vi inviterer jo til Guds frelsende kærlighed, som han har givet os i Jesus Kristus.

Idé i november:

Læs 2 Korintherbrev (f.eks. et halvt kap. om dagen). Led efter Guds løfter menes du læser!

Syng "Den store hvide flok" (nr. 661).

*Den store hvide flok vi se
som tusind bjerge fuld af sne,
med skov omkring
af palmesving,
for tronen; hvo er de?
Det er den helteskare, som
af hin den store trængsel kom
og har sig to't
i Lammets blod
til Himlens helligdom!
Der holder de nu kirkegang
med uophørlig jubelklang
i høje kor,
hvor Gud han bor
blandt alle engles sang.*

Årsberetning 2012

Uddrag af årsberetning 14.-15. juli 2012 på Langeland

1. del: Kirkens liv 2011-12

Vi var sammen til årsmøde i Martinskirken sidste år den 8. maj under temaet: "Kirke i tak og bøn". Filipperbrevet bar os. "Herren er nær! Sig tak under alle forhold."

Temaet inspirerede til lejrens tema juli 2011: "Herre, lær os at bede!" Ca. 70 deltagere var samlet. Pastor Genivaldo Agner sammen med hans hustru Ana og Raul besøgte os. Pastor Genivaldo forkyndte Guds ord for os.

Temaet bar os også i konfirmandundervisning og ved bibeltimer: Overskriften var "En vandring med Gud". Vi vandrede sammen i Løsning, Århus, København og i Svendborg/Lohals. Vi så ind i Adams og Evas liv, Noas liv, Abrahams liv, Moses' og Daniels liv. Det blev til inspiration og fornyelse i vores liv i bøn og tak.

Kirkegangen i vore menigheder er fortsat regelmæssig, selv om der var lidt færre, som gik i kirke hver søndag. Det følger tendensen i andre kristne sammenhænge, og det sætter sig spor i arbejdet. Men samtidig gælder det uforandret, at menighederne lever af Guds tilgivelse og barmhjertighed og derfor også i indbyrdes tjeneste og omsorg. Medlemmer kender kaldet til at bære med og give sig hen for hinanden både i og efter gudstjenesten, ved bibelkredse, når bygninger skal vedligeholdes og rengøres, når der skal

missioneres og indbydes, når der skal skrives kirkeblad og forberedes sommerlejre, og når der er lokale arrangementer plus så meget andet.

Kirkelige handlinger

Dåb: Ziva Asasara Lykkehøj Lund og Valentin Nuka Lykkehøj Lund 15. april 2012 i Gratiakirken.

Vielse: Judith og Christoffer Lund Larsen 12.11.2011. Maja og Emil Vincent Nex Svendsen 24.3.2012. Også Emil Nex blev viet til sin Anne 31.5.2012 i en sognekirke tæt ved Annes hjem.

Begravelse: Tre af vor kirkes venner gennem årtier fik hjemlov: Det var prof. Wilbert Kreiss, Woerth, Frankrig, som fik hjemlov i oktober under embedsrejse i Tanzania. Han blev 75 år. Og pastor Hans-Lutz Poetsch og hans kone Christa, som døde indenfor 3 uger i november og december 2011 i en alder 85 år. De glædede sig med vor kirke, når vi var glade, og græd med os, når vi græd. Nu er de hjemme hos Herren. Fru Marguerite Kreiss sender hjertelige hilsener. Det samme gør missionær Kurt-Günther Tiedemann, som deltog ved pastor Poetsch's begravelse.

Udenlandske kontakter

Kirkens præster deltog i studiedage og konferencer i udlandet: 12.-14. maj 2011 i Elsas i vor franske søsterkirke; 27.-29. juni 2011 på vor engelske sø-

sterkirkes præsteskole i Cambridge; 14.-18. juni 2011 ved SELK's synodemøde i Berlin. På konvent i Frankrig og under studiedage i England blev vore præster opbygget i troen. På synodemødet i vedtog man et godt dokument om bibeltolkning. Men der var uro ang spørgsmålet om kvindelige præster. Der var planlagt et opfølgende møde med SELKs ledelse i april 2012, men på grund af manglende mulighed for forberedelse af mødet, blev det udsat.

Kontakten til vor nordiske søsterkirke, Evangelisk Luthersk Bekendelseskirke, blev plejet gennem personlige kontakter til deres præster.

Kontakten til LCMS blev plejet gennem kontakt til pastor Jais Tinglund.

Europæisk Luthersk Konference samledes 31.5. til 2.6.2012 i Mulhouse i Frankrig med lægfolk og præster fra Frankrig, Portugal, England, Tyskland, Belgien, Kirgisistan, USA og Danmark. Temaet: "Hvordan forstå og studere bibelen?" Konferencen har sendt et brev til alle menighederne, som sendte repræsentanter til konferencen. Her er en rigdom af ideer til at læse Bibelen som Guds ord og bruge det både i menighedens liv og i den private andagt.

Danmark

Vor kirke har ikke formelt samarbejde med andre kirker i Danmark, men mange af os har personlige kontakter, som vi plejer så godt som muligt. Vi kan være usikre på, hvordan vi gør det bedst muligt, fordi der i disse år er store forandringer i dansk kristenliv: Både et frafald fra troen, hvor mange vender kirken ryggen, men også et frafald i kirkelige kredse, som fortsat opfatter sig selv som kristne. Det aktuelle eksempel er, at 8 ud af 10 folkekirke-biskopper har udformet et ritual til velsignelse af homoseksuelle pars samliv i forbindelse med såkaldt "ægteskab". Samtidig er der bevægelse blandt et mindretal af præster og medlemmer i Folkekirken, fordi de føler sig dybt ramt af indførelsen af kirkelige ritualer i strid med Guds ord i Folkekirken. Hvordan skal vi forholde os, når der sker så afgørende forandringer i kirker og menigheder omkring os?

I den situation er det et godt tema, vi tager hul på ved dette årsmøde: Ordet om korset – hold fast ved det og giv det videre!

2. del: "Ordet om korset, hold fast ved det og giv det videre!"

Det handler om "forandring" og "fasthed". Det første er noget, vi ønsker, men også frygter. Det andet er noget vi nogle gange vil ud af, og andre gange søger desperat efter.

I. Forandring

Vi ønsker forandring i vores liv, forandring til det bedre, forandring hos os selv, forandring hos vore nærmeste, forandring i vores menighed og forandring i samfundet. Og med forandring tænker vi her på det, vi kan bidrage til, noget vi har kontrol over. Vi håber, at vi kan bidrage positivt. Men vi forsøger måske også at ændre på noget hos de andre og bliver utilfredse med dem, når det ikke lige lykkes. - En menighed, som ikke vil have forandringer, har vel nærmest mistet sin virkelighedssans og er uden visioner.

Men forandring kan også være noget, vi frygter: Vi kan være bange for at miste det sikre og velkendte. Både små og store forandringer kan skabe usikkerhed, når vi ikke har kontrol over dem. Og sådanne forandringer rammer os alle. Hele tilværelsen er under forandring. Det kan være ufatteligt svært at acceptere, tage imod og leve videre med, hvis forandringen indebærer et uafvendeligt tab, sygdom, ulykke, død eller nye livsvilkår under krig og fattigdom. Selv om vi ikke kender til krig i vort land, er mange af vore landsmænd ramt af krig. Jeg tænker på ind-

vandrere, som i mange tilfælde kom til vort land på grund krig, sult, fattigdom og forfølgelse, hvor de boede tidlige.

Men selv om forandringer nogle gange er "små", kan de alligevel ramme os dybt i vores eksistens. Når vi flytter og begynder på en ny uddannelse. Når vi omgives af mennesker, som ikke tror på Jesus Kristus. Når vi møder udfordringen fra ateisme, ny spiritualitet og islam, eller når vi udfordres af trosfrafald i kirkelige sammenhænge, hvor man ikke mere anser Bibelen for at være autoritet og ikke mere prædiker Kristus som korsfæstet. Man kan blive bange!

Hvad skal en menighed her gøre for at hjælpe den enkelte kristne midt i forandringens verden? Skal den følge med trenden? Skal den underholde og behage mennesker – eller hvad?

Svaret er, at menigheden har brug for forandring, men vel at mærke forandring i retning af Skriften som Guds ord, og forandring i mig, i min holdning til Jesus og min tillid til, at han kom for at redde mig og alle andre mennesker. Forandring i retning af, at Jesus er den eneste ene, som kan frelse mig.

Det kristne budskab handler jo om forandring, nemlig om genfødsel og omvendelse. Jesus sagde jo: "*Omvend jer, for Guds rige er kommet nær!*" Og så gik han til Golgata for at blive vores

konge, forsoner og Frelser. – Jo, menigheden har brug for forandring i retning af Bibelen og Jesus!

De første kristne blev ramt af store forandringer efter pinse: Der opstod hungersnød i Jerusalem, og der var brug for hjælp til fattige. Senere brød en forfølgelse løs, og de kristne blev spredt (ApG 8,1). Det var forandringer, de første kristne ikke selv var herrer over. Disse forandringer ramte dem, mens de *holdt fast ved apostlenes lære, fællesskabet, brødsbrydelsen og bønnerne* (ApG 2,42). Gennem forandringer, som ingen selv ville have valgt, førte Gud de første kristne ind i tjeneste og spredte dem, så de kunne bringe evangeliet til flere.

Året 2011-12 var et år med forandringer, Gud lod ramme os, og som i nogle tilfælde var vanskelige at tage imod; og så var der de små forandringer, som vi forsøgte at realisere i håb om, at det kunne tjene til noget godt i menighed og familie. Men den vigtigste forandring var og er den forandring Gud skabte og fortsat skaber ved Ordet og Sakramentene i vores hjerter: At vi lærte Kristus at kende, og at vi fortsat lærer ham bedre og bedre at kende – og derfor synger:

*Guds menighed er jordens største under!
Mens verdens skikkelse i hast forgår
er Kristus i al evighed den samme,
og fast hans rige på en klippestår.
Mens verdens riger stiger og de synker,
går kirken mod fuldkommenhedens vår.*

Og dermed er vi ovre i det faste og bæredygtige, som redder os.

II. Fasthed

Vores kristne menighed er en sikker havn, et tilflugtssted, en borg, en fæstning, et værn i nøden og en klippe. Den er bygget på Bibelen med Jesus Kristus som hovedhjørnesteinen. Derfor er en kristen menighed gaven over alle andre gaver.

- Her er forandring, som samtidig giver fasthed og tryghed.
 - Her er plads til udvikling og liv samtidig med, at Gud væner om livet.
 - Her er Jesus, som døde og opstod.
 - Her er tro, kærlighed og håb.
- Her er fastheden ikke en spændetrøje, men en glædelig virkelighed, som giver os tryghed og håb.

”Ordet om korset – hold fast ved det og giv det videre!” Det er en klar udfordring til os om forandring hen til Jesus! I stedet for at give slip, så hold fast!

- Hold fast ved Bibelen som Guds ord. Brug det. Hør det. Tal om det.
- Hold fast ved, at det var nødvendigt, at Kristus døde på et kors, og at han gjorde det for os!
- Hold fast ved, at vi derfor ikke skal leve i egne lyster, men leve hos ham!

”Ordet om Korset” er Paulus’ betegnelse på Evangeliet. Hold fast ved det!

Det er det grundlæggende svar på spørgsmålet om fornyelse: Lad fornyelsen bestå i, at vi kender Jesus i hans opstandelseskraft og lever i lidelseskælp med ham. Her er styrke til os, når alt forandres her, som vi synger i aftensalmen ”Vær du mig nær”:

*Snart rinder ud mit jordlivs dag så kort,
al verdens glans og glæde visner bort,*

*alt står for fald og altforandres her,
du, som omskiftes ej, vær du mig nær.*

*Når øjet brister, vis mit korsets tegn,
lys gennem mørket mig til himlens egn
Fly jordisk mulm for Himlens morgenskær
i liv, i død, min Gud, vær du mig nær!*

Kirken er jo netop sat i verden for, at vi skal være hos Gud og lære ham at kende. Kirken skal ikke forandre sig efter verdens mening, men stå imod og holde fast ved Evangeliet og give det videre.

Når livets forandringer truer os med opløsning, meningsløshed og rodløshed, da er det en ufattelig stor gave at være hos Gud, som er vores klippe, og at møde ham i en menighed, som holder fast og bevidner: "Gud er nær!"

- Gud er nær hos den, han har sluttet pagt med i dåben.
- Kristus er nær og giver os sit legeme og blod, når vi går til nadver.

- Gud er nær, når vi hører hans ord. Han sender sin engel og beskytter os om natten og om dagen.

Det har vi brug for. Og det har andre brug for. Derfor skal vi give det videre! Det giver os en klar plan for det nye år både personligt og i menighederne.

- Læs bibelen og gå i kirke på søndag! Og hold andagt hver dag!
- Lad jeres sind forandres ved, at I lærer Herren Jesus Kristus bedre at kende!
- Hold fast ved hans kærlighed i fællesskabet med hinanden!
- Og stol på, at hans vilje er god, ja, den bedste!

Forandring og fasthed. - Må Gud give os begge dele i det nye år!

*Pastor Leif G. Jensen, formand
Risskov den 13. juli 2012*

Deltagere ved årsmødet og sommerlejren på Langeland 14.-19. juli 2012-10

Hvis det er af nåde, er det ufortjent

Prædiken ved årsmødet 15. juli 2012, pastor Mark Jasa.

Johannes 4,1-42: *Jesus måtte tage vejen igennem Samaria. Han kom da til en by i Samaria. ... Dér var Jakobskilden. Træt af vandringen satte Jesus sig så ved kilden; det var ved den sjette time. En samaritansk kvinde kom for at hente vand. Jesus sagde til hende: »Giv mig noget at drikke.« Hans disciple var nemlig gået ind til byen for at købe mad. Den samaritanske kvinde sagde til ham: »Hvordan kan du, en jøde, bede mig, en samaritansk kvinde, om noget at drikke?« — jøder vil nemlig ikke have med samaritanere at gøre. Jesus svarede hende: »Hvis du kendte Guds gave og vidste, hvem det er, der siger til dig: Giv mig noget at drikke, så ville du have bedt ham, og han ville have givet dig levende vand.« Kvinden sagde til ham: »Herre, du har ingen spand, og brønden er dyb; hvor får du så levende vand fra? Du er vel ikke større end vor fader Jakob, som gav os brønden og selv drak af den, ligesom hans sønner og hans kvæg?« Jesus svarede hende: »Enhver, som drikker af dette vand, skal tørste igen. Men den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv.« Kvinden sagde til ham: »Herre, giv mig det vand, så jeg ikke skal tørste og gå herud og hente vand.« Han sagde til hende: »Gå hen og kald på din mand, og kom herud!« Kvinden svarede: »Jeg har ingen mand.« Jesus sagde til hende: »Du har ret, når du siger: Jeg har ingen mand; for du har haft fem mænd, og den, du har nu, er ikke din mand; dér sagde du noget sandt.« Kvinden sagde til ham: »Herre, jeg ser, at du er en profet. ...«*

Scenen er sat. Jesus sidder ved en brønd. Det er den varmeste tid på dagen. En samaritansk kvinde kommer til brønden. For hun gør alt for at undgå kontakt med andre mennesker. Hun bærer på en stor skam. Hun kan ikke se naboen i øjnene. Og hvis hun gør det, bliver hun mødt med ringeagt. Hun hader de øgenavne, mennesker bruger om hende. Derfor har hun bestemt sig for, at det er lettere at udholde heden end alle de hånlige vittigheder, hun møder.

Der er to mennesker i fortællingen: en mand og en kvinde. I ved jo, hvordan det er i Mellemøsten nu. Men også før Islam satte dybe skel mellem mand og kvinde, talte mænd og kvinder ikke med hinanden i denne del af verden, med mindre

de i forvejen kendte hinanden. Og ikke nok med det. Denne kvinde var samaritaner, og Jesus var jøde. Det var dengang med samaritanere og jøder, som det er med palæstinensere og israelere i dag. Disse folk hadede hinanden. Derfor måtte man gå ud fra, at denne fremmede mand lod den lokale kvinde i fred. Men nej, Jesus vil tale med hende. Han beder hende om vand. Og samtalen leder til levende vand, som vælder frem til evigt liv. Det fik hende til at lytte.

Jesus skrifter gear et øjeblik og spørger til hendes mand. Hun gør, hvad hun kan, for at aflede spørgsmålet og dække over sin synd. Men Jesus ser ind i alles hjerter. Over for ham kan man ikke skjule noget. Han blotlægger hendes liv. Og dermed

kommer deres samtale til at handle om Messias. *Kvinden sagde: "Jeg ved, at når Messias kommer (han som kaldes Kristus), når han kommer, skal han fortælle os alt." Jesus sagde til hende: "Det er mig, som taler til dig."*

Derefter lod kvinden sin vandkrukke blive og gik. Krukken med vand betød ikke mere noget. Alle byrder, som tyngede hende - inkl. vandkrukken - lod hun blive tilbage. For når du er en redskab for de bedste nyheder i verden, bliver alt andet ubetydeligt. Kvinden løb gennem byen og fortalte til alle: *"Kom og se en mand, som har fortalt mig alt, hvad jeg har gjort. Mon ikke han er Kristus?"* Og de gik ud af byen til Jesus og kom hen til ham. *Mange samaritanere fra den by troede på ham på grund af kvindens vidnesbyrd.*

"Han har fortalt mig alt, hvad jeg har gjort." Hun bekendte åbent sine synder. Hun tog sig ikke længere af de stikkende blikke og de øgenavne, som man råbte efter hende. Hun var fri.

Den store glæde over de ufatteligt gode nyheder sender kvinden i løb gennem byen, idet hun fortæller hver og en, at verdens frelser er kommet. Lyder det ikke fantastisk?

Men hvordan ender fortællingen? Får hun løst "problemet" i hendes liv, den åbenlyse og smertelige synd, som Jesus havde peget på? Hvordan synes du, at fortællingen skal slutte? Skal den slutte med at hun får social støtte og flytter ind i socialt boligbyggeri? Eller fortsætter hun bare med at leve som tidligere?

Lad os spørge: Hvad nu, hvis kvinden flytter ud af sin kærestes hus, vil Jesus så frelse hende? Hvad sker, hvis kvinden fortsætter at leve med den mand, som

ikke er hendes? Vil Jesus så tage det levende vand fra hende fra hende? Hvad vil du helst have: at den samaritanske kvinde holdt op med at leve sammen med den mand, der ikke var hendes, eller at den samaritanske kvinde vidste, at Jesus ville holde af hende og tilgive hende, uanset om hun ændrede sit liv eller ej?

Hvis du kræver, at kvinden holder op med at leve på en bestemt måde for at opnå tilgivelse, er tilgivelsen så gratis? Vi påstår jo, at vi bliver frelst af nåde alene. Men hvad betyder det så, at det er af nåde? Er frelsen gratis? Eller afhænger hendes frelse af, hvad hun gør?

Jesus kom for at dø i hendes sted, og ikke for at kun at vejlede hende til at leve mere moralsk. Jesus kom heller ikke for at lære os lære os at opføre os bedre. Han kom for at give hende og os frelsens glæde.

Jesus siger til hende midt i hendes synd: "Jeg er Herren i dit liv, og jeg giver dig fred!" Hun stod ikke i en valgsituation. Hun stod derimod i en umulig situation. Hun havde ikke styr over sit ægteskabelige liv. Hendes mænd havde skilt sig fra hende på stribe. Og det tyder ikke på, at hun havde børn. Hvis hun havde, havde de måske også forladt hende. Hun var opbrugt som menneske. Ingen ønskede at gifte sig med hende. Så hvilke muligheder havde hun? Skulle hun bare leve på gaden og sulte ihjel? Skulle hun leve af prostitution, eller skulle hun fortsætte at leve med den mand, som hun havde hos sig, men som ikke var hendes mand? Hvis du har god ide, må du gerne hjælpe hende! Hendes valg er enten synd eller død. Hun har ingen valgmuligheder. Hun er hjælpeløs. Hun er netop et af de

mennesker, Jesus søgte efter, et menneske, der ikke havde noget at tilbyde, og hvis eneste redning var at få alt givet af Jesus. "Af nåde alene."

Det er sådan en enkel sætning. "Nåde": Det er, når vi får noget, vi ikke har fortjent. Og "alene" betyder, at der ikke er nogen modydelse. Det er enten gratis, eller også er det ikke nåde.

Hvad gør Jesus nu? Han havde en kvinde hos sig, som havde tabt fem gange. Hvad skal hun gøre, hvis det går på samme måde med nummer seks? Hvad vil Jesus gøre, hvis synden vokser og bliver større? - Apostelen Paulus giver os svaret: *Der, hvor synden blev større, der blev nåden bare så meget desto større (Rom 5)*. Det, Jesus gjorde for os ved sin død, har uendelig stor værdi. Der er ikke grænser for, hvad hans blod kan rense os for. Det er betaling for vore synder - også for de synder, vi gentog og gentog.

Der er intet alternativ. Vi opfører os måske, som om vi har alternativer, som om vi enten kan vælge at leve i synd eller ikke leve i synd. Hvis du kræver af kvinden, at fortællingen ender med, at hun går hjem og ikke synder mere, så bør du også selv gå hjem og stoppe helt med at synde. Kan du det?

Pointen her er, at vi ikke kan holde op. Vi holder ikke op. Og hvis vi er ærlige, så ønsker vi ikke engang at holde op. Vi er slaver af synden. Slaven har ingen magt til at befri sig selv. Det må en anden gøre. Slaven må nødvendigvis købes fri. Han har ikke selv nogen magt over sin ejer.

Apostelen Paulus gjorde langt mere godt i sit liv, end nogen af os nogen sinde vil få lejlighed til. Og alligevel råber han:

"Det gode, som jeg ønsker at gøre, det gør jeg ikke, og det onde, som jeg ikke ønsker at gøre, det gør jeg. Hvem skal befri mig fra dette dødens legeme?"

(Rom 7). Og svaret er: Jesus frelser os helt uden nogen hjælp fra vor side.

Altså: Viser Jesus kvinden hendes synd? JA. Kræver Jesus, at hun reparerer i sit liv, før han giver hende levende vand? NEJ. *Mens vi endnu var svage døde for os, mens vi var ugudelige (Rom 5)*.

Du ser altså, at det vanskelige i fortællingen om den samaritanske kvinde er at acceptere, at vi er ligesom hende. Vi er helt ude af stand til at blive gode mennesker.

Du lever sikkert mere rigtigt, end hun gjorde, begår mindre synder, og din synd er ikke så åbenbar som hendes. Derfor er det lettere for os at benægte, at vi er syndere. Men kvinden nægtede ikke. Det er vanskeligt at være skjule sig, når alle i byen ved, hvad man har gjort. Det er tydeligt, hvad der sker, når der lever en mand i hendes hus, og han ikke er hendes mand. Så derfor har hun måske en fordel frem for os. Hun ser ikke ud til at have svært ved at bekende åbent: "Jesus har fortalt mig alt, hvad jeg har gjort!" Hun forsøgte ikke at retfærdiggøre sig selv. Hun kom ikke med undskyldninger. Og hvis hun var kommet med undskyldninger, hvad de været lang bedre, end de undskyldninger, vi kender fra os selv. Hun vedgik simpelt hen, at det var, som Jesus sagde. Hun omvendte sig. Da Jesus talte til hende, sagde han intet om, at hun skulle reparere sit liv. Jesus afslørede hendes synd og gjorde det klart for hende, at hun behøvede hans gave, TILGIVELSE. Jesus kom ikke for at finde hende en mand eller at få hende

tilbage på rette spor. Han kom for at betale for hendes synder ved at dø for hende, hun havde fortjent. Jesus frelser hende i en situation, hvor hun var låst og ikke havde nogen udvej.

Hvad var det, der fik hende til at fortælle til alle, at hun havde mødt Jesus? Ingen vil jo fortælle andre, at man har tabt 5 gange og nu er i en umulig situation. Folk i byen råbte sikkert efter hende. Hun var til grin. Men alt det tog hun sig ikke længere af. Hun var tilgivet. Fra top til tå. Hun havde hørt det fra Messias selv. Hun var nu retfærdiggjort over for Gud, og det gjorde hele forskellen.

Derfor: Fik kvinden det vand, Jesus talte om? Åh ja! Hun drak af det i fulde drag. Hun drak sig svimmel. Hun drak sig ud i friheden. Hun mødte Guds udvalgte ansigt til ansigt, ham, som vidste alt om hende, og som alligevel elskede hende. Hans kærlighed er ikke lige for lige. Ingen af os er bedre end den samaritanske kvinde. Men Jesus har givet os det levende vand.

Kvinden forsøgte at undgå at møde nogen. Men Jesus mødte hende. Han kom til hende. Han fortalte hende om hendes synd og gav hende den største gave i verden: betingelsesløs kærlighed, tilgivelse for evigt. Han betalte forud for alle hendes forbrydelser for resten af livet.

Jesus gør det samme for enhver af os, som er i kirke i dag. Det er ikke os, der kommer til Gud, det er ham, der kommer til os. Og Jesus vil ikke efterlade os alene. Vi begynder gudstjenesten med at

bekende vore synder, fordi han har fortalt os alt, hvad vi har gjort. Og så giver han os sin gave: Tilgivelse. Ingen betingelser, ingen krav. Tilgivelsen er din. Himlen er din. Jesus sagde heller ikke: "Nu skal du opføre dig bedre. Jeg kontrollerer det! Hvad har du tænkt dig at gøre med dit elendige liv?" Han sagde intet af det til kvinden. Han befriede hende helt enkelt, så hun kunne gøre, hvad hun ønskede. Og hvad gjorde hun så? Hun fortalte andre om det. Om det hele. Hun blev straks den største evangelist. Og det var ikke kun noget, *hun* gjorde. Det var *Guds kraft*, der gjorde det. Gud bruger os, som ellers er ubrugelige. Hvem i hele verden ville have forestillet sig, at hun skulle fortælle andre om Israels Hellige? Men Gud gjorde underet.

Her er så historien i sin helhed: Jesus viste hende hendes synd. Og hun indrømmede alt. Det er OMVENDELSE. Jesus sagde: "Hvis du kendte Guds gave og vidste, hvem der taler til dig, ville du bede ham om at give dig levende vand!" Og så sagde hun: "Herre, giv mig det vand!" Det er TRO. Hun bad ham om det, og han gav hende det vand, som var et kildespring til evigt liv. Og hun fortalte det til andre. Så enkel er historien.

Det er også enkelt og ligetil for os. Jesus siger, "Du er en synder!" Og vi siger: "Du har ret!" Det er omvendelse. Jesus siger: "Jeg er din frelser." Og vi svarer: "Ja, det er du." - Vi ved, at han virkelig er verdens frelser. Amen.

GRATIA menighed

Årsberetning 2012

I Gratia menighed sker der noget. Mennesker bliver folk gift, døbt og medlemmer.

Judith og Christoffer Lund Larsen og Maja og Emil

Svensden blev gift henholdsvis den 12. november og 24. marts, og det var dejligt at være vidne til.

Vi har også været så heldige at få nr. 3 tvillingepar på medlemslisten. Ziva og Valentins dåb den 15. april var til velsignelse for os alle sammen. Men det er ikke kun nyfødte som bliver medlem her. Marie Jensen og Marie og Bendix Jensen fra Langeland er også kommet på vores medlemsliste. Desuden har en trofast kirkegænger ved navn Allan Juul haft samtaler med præsten rettet mod optagelse. Hvor er det til glæde! Hvad vi også glæder os over, er vores trofaste gæster Beccy og Jake Gulliksen fra NZ, som vi nyder selskabet af hver søndag og til de sociale arrangementer. De er åbne og dejlige at snakke med og Beccy er blevet helt ferm til det danske nu. Hvor ville vi ønske, vi havde dem mere end halvandet år endnu.

Vi unge laver mange sociale ting sammen udover møderne med Sigmund og Karin Hjorthaug. Vores socialudvalg arrangerer ture og hyggestunder. Her har vi meget sjov og gavn af hinanden.

Til menighedsmøderne har vi til tider fællesspisning sammen i forbindelse med en bibeltime. Det er dejligt at kunne spise sammen på tværs af aldersgrupperne også. Børnene fylder stadig meget og der er liv i gudstjenesten, når børnene kommer op foran menigheden og får fortalt bibelhistorier og vores installationen af et tegnebord nede for enden af kirkerummet bliver brugt flittigt af børnene.

Så der sker noget i Århus menighed. I det små ville nogen måske sige, men vi håber det bliver til noget stort.

Årsmødet på Langeland, 14. juli 2012, Silke Henriksen

Medlemsoptagelse

Søndag d. 30. september blev Allan Juul Nielsen (41) optaget som medlem i menigheden. Menigheden bød ham velkommen med forbøn og velsignelse og Guds store løfte i Jeremias 31,3: *"Med evig kærlighed har jeg elsket dig, derfor bevarer jeg min troskab mod dig."* Hjertelig velkommen, kære Allan!

Radio Gratia - kristen lokalradio

Ord til tro - med interviews, musik og nyt fra kirken
Søndage i ulige uger 21.30-22.00 på Aarhus Kanal 2
FM 98,7 MHz. Stofa 94,8 MHz. TDC 96,5 MHz
Kontakt: radio@gratiakirken.dk

Radio Gratia - en del af Gratiakirkens arbejde

Gratiakirken - Evangelisk Luthersk Frikirke i Aarhus

Kirke: Skejbygårdsvej 23, 8240 Risskov
Præst: Leif G. Jensen, tlf. 60 63 23 23
Hjemmeside: www.gratiakirken.dk
AppStore: Gratiakirken
E-mail: mail@gratiakirken.dk

Gratiakirken på internet

"- et godt alternativ, hvis du er forhindret i at komme frem".

Sådan skriver Stefan Lykkehøj Lund på menighedens hjemmeside. Han udvikler i disse måneder mulighederne for via internet at høre Guds ord fra Gratiakirken på computer og mobiltelefon.

1) Menighedens hjemmeside www.gratiakirken.dk foreligger i ny forbedret udgave.

2) Der er udviklet en App til android-smartphone og "iphone". Den hedder "gratiakirken" og kan hentes gratis på GooglePlay og AppStore. Her tilbydes kalender, kontaktinfo, prædikener (tekst & lyd).

3) Der arbejdes på snart at sende søndagens gudstjeneste via internet til modtagelse på computer og mobil. Og det er planen også at gøre menighedens radioudsendelse tilgængelige på computer og mobiltelefon.

Billeder fra sommerlejren 2012

"Ordet om korset – hold fast ved det – og giv det videre."

Tak for 5 herlige sommer-dage på Langeland!

Kalender

	København Martinskirken	Langeland Lohals/Svendborg	Løsning Kirken Vinkelvej	Århus Gratiakirken
Søn. 21. okt.	10 Gudstjeneste N (SH)		10 Søndagsmøde	16 Gudstj. (LGJ)
Tor. 23. okt.			19.30 Bibeltime	
Ons. 24. okt.		Gudstj. Loh/Svb		
Tor. 25. okt.	19 Bibelkredse			18 Fælles spising 19-21 Menigheds møde
Fre. 26. okt.				18 Ungdomsmøde
Søn. 28. okt.	10 Gudstjeneste Ip		14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ)
Tor. 01. nov.	Intet møde			19.30 Bibelkredse
Fre. 02. nov.	11 Andagt Korsør			18 Ungdomsmøde
Søn. 04. nov.	10 Gudstjeneste N (LGJ) 12-15 Frokost & foredrag		10 Søndagsmøde	16 Gudstjeneste Ip
Tir. 06. nov.			19.30 Bibeltime	
Tor. 08. nov.	19 Bibelkredse			19.30 Bibelstudieaften
Søn. 11. nov.	10 Gudstjeneste Ip		14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstj. (LGJ og GA). 12 Kirkefrokost
Ons. 14. nov.		Gudstj. Loh/Svb		
Tor. 15. nov.	19 Menigheds møde			19.30 Bibelkredse
Fre. 16. nov.				18 Ungdomsmøde
Søn. 18. nov.	10 Gudstjeneste N (LGJ)		10 Søndagsmøde	16 Gudstjeneste N (SH)
Tir. 20. nov.			19.30 Bibeltime	
Tor. 22. nov.	19 Bibelkredse			18.30 Fælles spising 19.30 Bibelstudieaften
Søn. 25. nov.	10 Gudstjeneste Ip		14 Gudstjeneste N (LGJ)	10 Gudstjeneste N (LGJ)
Ons. 28. nov.		Gudstj. Loh/Svb		
Tor. 29. nov.	11 Andagt Korsør 19 Sang & bibelstudie			19.30 Bibelkredse
Fre. 30. nov.				18 Ungdomsmøde
Søn. 02. dec.	10 Gudstjeneste N (LGJ)		10 Søndagsmøde	16 Gudstjeneste N (LGJ)
Tir. 04. dec.			19.30 Adventsaften	
Tor. 06. dec.	19 Bibelkredse			19.30 Advents andagt
Lør. 08. dec.				Forberedelse af adv.fest
Søn. 09. dec.	10 Gudstjeneste N (SH)		Til Århus kl. 14-17	14 Gtj. (LGJ) 15 Adv.fest

ADRESSER

København: Martinskirken, Martinsvej 4, 1926 Frederiksberg. Kontakt Bent Nielsen. 41 42 52 10.

Løsning Lutherske Frikirke, Vinkelvej 8, 8273 Løsning. Kontakt Orla Andersen, Tel. 75 65 03 51.

Århus: Gratiakirken, Skejbygårdsvej 23-25, 8240 Risskov. Tel. 86 12 54 50 (tirsdag 9-11).

Hus-gudstjeneste i Svendborg, Lohals og Korsør. Kontakt pastor LGJ for nærmere oplysninger.

Pastor Sigmund Hjørthaug, Solvejen 7, 8250 Egå. Mobil 60 46 69 17.

Pastor Leif G. Jensen, Skejbygårdsvej 25, 8240 Risskov. Tel. 75 65 16 60. Mobil 60 63 23 23.

Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Web-adresse: www.vivit.dk. E-mail: post@viviit.dk